

Wiinblad: Jeg kan indskrænke mig hertil. Jeg skal blot endnu sige, at Ministeren gjorde et sympatisk og godt Indtryk med sine Slutningsord. Jeg har faaet det Indtryk, at han mener det ærligt i denne Sag. Jeg vil bede ham virkelig tage Sagen alvorligt og ikke lade sig fortælle noget af denne eller hin, men selv give sig til at undersøge Sagen, saa han kan komme ind i den. Da vi forrige Gang diskuterede Sagen, og jeg halvvejs oplyste Ministeren om og sagde om Hestgardekaserneplanen, at de nævnte Tal ikke var rigtige, sagde Ministeren, at han skulde undersøge dem. Han vilde undersøge i sit Ministerium, hvad det var for Tal der var rigtige. Jeg ved ikke, om Ministeren har undersøgt det. Men Ministeren virkede sympatisk og godt, da han talte før. Jeg vil ønske for hans egen Skyld og for Nationalmuseets Skyld, at han maa faa Held til i Resten af Rigsdagssamlingen virkelig at blive sat ind i Planen og blive sat ind i Museumsspørgsmaalet, saa han faar et godt Resultat af sit Arbejde.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Trods den Besindighed, som det ærede Medlem Hr. Wiinblad har opnaaet med sin mere fremskredne Alder, er han alligevel en Ven af stærke Ord, og jeg synes ogsaa for stærke Ord. Det ærede Medlem talte om Materialgaarden og dens Stank og de opfyldte Grunde. Aah, det er nu vist ikke saa helt sikkert. Og skal vi endelig tale om det, er ogsaa en Del af Kastellet opført paa opfyldt Grund. Og skal vi endelig tale om de gamle, sure Huse, er det et Spørgsmaal, om de gamle sure „Stokke“, som man vil bevare en hel Del af i Kastellet, ikke er lige saa utiltalende som det Billede, det ærede Medlem Hr. Wiinblad gav af Husene paa Materialgaarden, der jo ganske vist er et Led i Museumsplanen.

Saa behøjede det ærede Medlem i stærke Ord Ministeren, at han ikke kendte Lokalerne i Stormgade. Det forekommer mig ikke, at der er nogen særlig Anledning til at lære disse Lokaler at kende, naar man netop vil skærme Museet mod disse Lokaler ved at bygge en ny Brandmur og ved at rømme dem for de Museumsgenstande, som findes derovre. Det er dog Ministerens Plan.

Jeg skal slutte med at sige, at det ærede Medlem Hr. Wiinblad sagde, at

Ministeren maatte have stærke Nerver, siden han kunde tage den Sag saa roligt. Ja, men Ministeren har jo nu to Gange foreslaaet en forsvarlig Løsning af denne Sag, som altsaa ikke har fundet Naade for det ærede Medlems Øjne. Skal man derfor tale om, hvem der har de stærkeste Nerver, tror jeg i dette Tilfælde og med denne Sammenligning, at det bliver det ærede Medlem Hr. Wiinblad.

J. Oskar Andersen: Jeg er den højtærede Minister taknemmelig for, at han udtalte sig om de enkelte Punkter, som han mente absolut maatte til, for at han kunde tiltræde en Afgørelse af Spørgsmaalet. For det første skulde Museet ligge paa en Plads, som var tilstrækkelig passende for Samlingen, saa den kunde ordnes dér paa en god Maade, endvidere, at Bygningen var sikret mod Brandfare og anden Fare, og at Planen var økonomisk forsvarlig, og til sidst, at det var en byplanmæssigt tiltalende Løsning. Hvis dette er de eneste Krav, Ministeren stiller, forekommer det mig, at det var højt urigtigt af Ministeren, at han i Fjor pure afviste en Vej, der gennem en Henvendelse, et Spørgsmaal til Ministeren var anvist ham, hvorved der kunde opnaas en saadan Løsning, som tilmed maatte tiltale alle Partier, idet det ærede Medlem Hr. Zahle direkte har udtalt, at hvis der kan skaffes en Løsning, som sikrer, at man faar en Bygning, der er passende for Samlingerne, kunde han gaa med til den. Og jeg tvivler ikke om, at der i Fjor i alt Fald var en Mulighed for, at ogsaa Socialdemokratiet, naar det ikke kunde faa sit principielle Ønske opfyldt, vilde være tilfreds med en Bygning, som var af en saadan Art, at den var absolut sikker. Og jeg kan ikke efter de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Wiinblad er kommet med, og efter den Vægt, han lægger paa, at vi faar Spørgsmaalet afgjort, mene andet, end at man ogsaa fra den Side vilde billige den Løsning. Hvorfor fik vi saa ikke fra Ministeren en Plan i den Retning? Ministeren siger nu, at han ikke ønskede at standse Udvalgets Arbejde, det har erklæret, at det ikke havde fuldført Arbejdet. Hvorfor? Fordi det havde stillet Spørgsmaal til Ministeren, som var nødvendige, for at det kunde tage Stilling, men hvor vi intet Svar fik. Ja, men, siger Ministeren, det Spørgsmaal, der blev stillet om, hvor Folkemuseet skulde hen, krævede Tid. Det forekommer mig, at man behøvede ikke mere end at ringe Direktør Mackeprang op og faa at vide, hvordan hans Stilling var, eller